

C H I P S H O L

PER POST EN PER FAX: 020-541 2809

Arrondissementsparket Amsterdam
T.a.v. de heer Mr. G.Th. Hofstee, Hoofdofficier van Justitie
Postbus 84500
1080 BN AMSTERDAM

Schiphol-Rijk, 22 september 2011
Ref.: 14642/P/e

AANGIFTE MEINEED TEGEN RECHTERS RECHTBANK HAARLEM

Voorgeschiedenis

Chipshol is de grootste private gebiedsontwikkelingsmaatschappij rond de luchthaven Schiphol met als belangrijkste concurrenten Schiphol Real Estate, het onroerend goed bedrijf van de luchthaven en Schiphol Area Development Company, het samenwerkingsverband van de luchthaven, gemeente Haarlemmermeer en de provincie Noord-Holland. Gedurende een lange reeks van jaren is Chipshol, dat innovatieve plannen had (en heeft) met betrekking tot de aankoop en bestemming van grond rond de luchthaven Schiphol verwickeld in een onverkwikkelijke juridische strijd. Onverkwikkelijk omdat Chipshol op onrechtmatige wijze door de overheid en de rechterlijke macht is gedupeerd met de kennelijke intentie om andere partijen te bevoordelen. Lange tijd werd Chipshol daarbij afgeschilderd als een op zijn best hinderlijke querulant en op zijn slechtst als een louter op financieel gewin beluste vastgoedonderneming die slecht tegen verlies kon. Maar de laatste tijd tekent zich een kentering in die strijd af omdat, mede dankzij de media, ook het brede publiek er meer en meer van overtuigd raakte en raakt dat er sprake is van ongekende en grootschalige corruptie waarbij diverse rechters zijn betrokken die uitspraken in zaken waarbij Chipshol was betrokken bewust hebben gemanipuleerd. Er is in dit verband aangifte gedaan tegen de voormalige rechter en NMA-topman Pieter Kalbfleisch, die inmiddels op een zijspoor is gerangeerd en tegen de rechter Westenberg, die zich dankzij de Raad voor de Rechtspraak op kosten van de belastingbetaler van rechtsbijstand mocht voorzien en heden ten dage van zijn pensioen geniet. Tegen beiden loopt een strafrechtelijk onderzoek wegens meineed en corruptie; een onderzoek dat overigens, gemeten naar de gebruikelijke tijd die dergelijke rijksrechercheonderzoeken in beslag plegen te nemen, zeker in de zaak tegen Westenberg opmerkelijk en verdacht lang duurt. De scepsis van de zijde van Chipshol over de objectiviteit van dit onderzoek en de uitkomst er van is, gelet op de voorvallen die in het verleden hebben plaatsgevonden en die in het navolgende deels de revue zullen passeren, bepaald begrijpelijk.

De Haarlemse rechters wissel

Van maandag 26 september 2011 tot en met woensdag 28 september 2011 zal op last van het Hof een reeks nieuwe getuigenverhoren plaatsvinden die evenals de verhoren die op 29 juni 2011 en 30 juni 2011 plaatsvonden, betrekking hebben op de stuitende en bizarre gang van zaken rond de wisseling van rechters in de rechtbank Haarlem. In de tijd waarin die wisseling speelde, ultimo 2006, liepen bij de rechtbank Haarlem nog twee grote zaken waarbij Chipshol was betrokken. Eerder was Chipshol al door een kamer van de rechtbank Haarlem in januari 2004 (eindvonnis) respectievelijk januari 2005 (tussenvonnis) in het gelijk gesteld. De provincie Noord-Holland en Schiphol werden veroordeeld tot het betalen van schadevergoeding aan Chipshol. Het rechterlijk college stond onder voorzitterschap van mr. A.C. Monster, die ook in de jaren daarna, tot aan rechters wisseling, de leiding had. In die jaren werd de schadestaatprocedure tegen Schiphol gevoerd, waarbij de hoogte van de schade moest worden vastgesteld, en daarnaast liep een schadeprocedure tussen de LVNL (Luchtverkeersleiding Nederland) en Chipshol over vertraging van de bouwplannen van Chipshol. Ook in die procedure werd de rechterlijke regie gevoerd door mr. A.C. Monster, iets wat proceseconomisch voor de hand lag. Wanneer in het vervolg over de Chipsholzaak wordt gesproken, wordt daarmee in beginsel op beide zaken gedoeld. Uit de context waarin die aanduiding wordt gebruikt, blijkt dan wel of één van beide zaken het onderwerp is en om welke zaak het dan gaat.

Maar terwijl mr. Monster zonder dat van de zijde van procespartijen enige wanklank was te horen, nog op 18 september 2006 als voorzitter optrad na de comparitie na antwoord in de claim tegen LVNL en in de schadestaatprocedure nog slechts de slotpleidooien moesten worden gehouden en de eindstreep in zicht was, werd het voltallig college dat met de behandeling van deze zaken was belast, als het ware op non actief gesteld. De rechters werden gewisseld en vervangen door andere, nieuwe rechters, die zich op de valreep helemaal moesten inlezen. Voorzitter was mr. D.P. Ruitinga, die gelet op zijn verleden, zich nooit en te nimmer met een zaak waarin Chipshol partij was, had mogen bemoeien (zie verderop). Een ieder die de "Chipsholzaak" (enigszins) kent, zal dan ook niet verbaasd zijn dat na deze rechters wisseling de zaak voor Chipshol een ongunstige wending nam, omdat de nieuwe voorzitter mr. D.P. Ruitinga, een andere koers koos. Zowel in de schadestaatprocedure als in de claim tegen LVNL werd Chipshol zwaar gedupeerd.

Aanleiding tot de aangifte

Aan de vooravond van een nieuwe reeks getuigenverhoren die het Hof in het kader van de zaak van de Haarlemse rechters wisseling op instigatie van Chipshol gelastte ziet Chipshol zich genoodzaakt wederom aangifte te doen tegen een aantal rechters die op 29 juni 2011 en op 30 juni 2011 bij hun verhoren onder ede meened hebben gepleegd. Technisch-juridisch gezien hebben zij minst genomen de verdenking op zich geladen dat zij opzettelijk valse verklaringen hebben afgelegd, hetgeen strikt genomen al voldoende is om een strafrechtelijk onderzoek te entameren. Blijken zal dat de valse verklaringen

waren bedoeld om te verhullen waarom een college van drie rechters van de rechtbank Haarlem die gedurende ruim 3 jaar de hele procedure tegen Schiphol hadden behandeld en tussenvonnissen hadden gewezen op de valreep werd vervangen door een drietal andere rechters (die pas kort voor de zitting kennis konden nemen van het ingewikkelde en omvangrijke dossier), waarvan de voorzitter mr. D.P. Ruitinga, een enorme en gelet op de inhoud en het verloop van de procedure onverklaarbare ommezwaai in het nadeel van Chipshol maakte.

Chipshol is ook bij deze aangifte, zoals uit de motivering zal blijken, niet over één nacht ijs gegaan, omdat zij zich terdege realiseert dat de Wet van de afnemende meeropbrengst wel eens de indruk zou kunnen wekken dat Chipshol te lichtvaardig aangifte zou doen. Maar alleen al de in het verleden gevoerde scabreuze procedures waarbij mrs. Westenberg en Kalbfleisch waren betrokken, geven aanleiding tot argwaan en die argwaan neemt toe wanneer in een ingewikkelde en jarenlang slepende juridische procedure voor de rechtbank Haarlem waarin tussenvonnissen zijn gewezen een voltallig college van drie rechters kort voordat het slotakkoord klinkt, wordt vervangen door drie nieuwe rechters. Een dergelijke voltallige vervanging is op zich al opmerkelijk. Helemaal wanneer daarna de nieuwe voorzitter zich als partijdige rechter ontpopt en in strijd met het procesverloop in de lange periode daarvoor, toen mr. A.C. Monster de scepter zwaaide, Chipshol zwaar dupeert. Als bovendien over de rechters wisseling tijdens de verhoren onder ede op 29 juni 2011 en op 30 juni 2011 tegenstrijdige en valse verklaringen worden afgelegd, is er gegronde reden om aangifte van meened te doen. Dit spreekt te meer waar de nieuwe voorzitter, mr. D.P. Ruitinga, tegenover Chipshol verzwijgt dat hij naar aanleiding van een transactie die zijn vader heeft gedaan met Groenenberg, één van de procespartijen (zie verderop) niet goed als een jegens Chipshol onpartijdige rechter kan worden aangemerkt. Daarbij ging mr. D.P. Ruitinga zelfs zover dat hij om de schadevergoeding waarop Chipshol recht had te minimaliseren, gebruikt maakte van de rapportage van deskundige Toornend, die nota bene eerder door het Hof als deskundige werd gediskwalificeerd omdat hij banden had met de provincie Noord-Holland en met Schiphol. Nota bene procespartijen die beide zijn veroordeeld tot het betalen van schadevergoeding aan Chipshol.

Chipshol was van deze rechters wisseling niet op de hoogte gesteld en de advocaat van Chipshol werd zelfs op het verkeerde been gezet door de mededeling dat de vorige voorzitter, mr. A.C. Monster, bij de rechtbank "zou vertrekken". In de verhoren over deze om meer dan proceseconomische redenen alleen bijzonder merkwaardige rechters wissel hebben diverse rechters meinedige verklaringen afgelegd om te verhullen dat de wisseling van wacht was bedoeld om Chipshol te benadelen. Chipshol was al in de jaren daarvoor door toedoen van mr. Westenberg en mr. Kalbfleisch immers al door een gemanipuleerd vonnis getroffen en die lijn werd bij de rechtbank Haarlem voortgezet. De vraag naar het hoe en waarom staat centraal, maar vooraleerst zal Chipshol aannemelijk maken dat de rechters die bij deze rechters wisseling

zijn betrokken meinedige verklaringen hebben afgelegd. Zij hebben misbruik gemaakt van hun functie en dienen, zoals een ieder in dit land zou behoren te doen, daarvoor verantwoording af te leggen. In deze zaak staat dan ook, zoals nationale ombudsman mr. Brenninkmeijer in een cri de coeur in het Nederlands Juristenblad liet blijken, de integriteit van de rechterlijke macht op een niet eerder vertoonde wijze op het spel.

De contouren van het complot

Uit de feiten die in deze aangifte naar voren komen kan worden afgeleid dat de verschillende tegenstrijdige en meinedige verklaringen de conclusie wettigen dat mr. A.C. Monster niet al eerst in het voorjaar van 2006, maar op zijn vroegst pas medio september 2006 van de zaak Chipshol is gehaald. Op 18 september was mr. Monster nog voorzitter op de comparitiezitting in de LVNL-procedure en liet zich in het Haarlems Dagblad van 19 september (**bijlage 1**) in niet mis te verstane bewoordingen zeer kritisch uit over de wijze waarop Chipshol was tegengewerkt. Letterlijk merkte hij op in de comparitiezitting: *“dat hij aan de ene kant maar moeilijk kan geloven dat er boeven bij de overheid zitten maar dat hij zich aan de andere kant goed kan voorstellen dat Chipshol zich ontegenwoordig voelt tegengewerkt.”* Voorts: *“dat als uit het onafhankelijk onderzoek zou blijken dat de mededelingen van de Luchtverkeersleiding onjuist waren dan zouden volgens rechter Monster de rapen gaar zijn.”* Woorden die hij later bevestigde. Mogelijk was dit de druppel die de emmer deed overlopen en leidde tot de *“verkassing”*, tegen zijn wens, van mr. A.C. Monster per 1 januari 2007 naar de strafsector. Dat die *“verkassing”* al in het voorjaar van 2006, vooruitlopend op het formele bestuursbesluit, min of meer een voldongen feit was mag, zoals hierna zal blijken, om meerdere redenen worden betwijfeld. Zo blijkt uit uitspraken van sectorvoorzitter mr. M.J. Smit in de zomer van 2006 dat roulatie van mr. Monster op korte termijn bepaald nog geen *“fait accompli”* was. Rechter Monster moest, kennelijk pas daarna mogelijk tegen heug en meug, plaats maken.

Veelzeggend is dat mr. A.C. Monster, die naar eigen zeggen, de pleidooien in de schadestaatprocedure indeelde, op 18 oktober 2006 als pleidooi datum 15 januari 2007 uitkoos en twee rechters die in dezelfde kamer zaten als hij en dus niet in de kamer van mr. D.P. Ruitinga, mrs. Reurich en Kwak, op de schadestaatzaak zette. Zo gezien is bepaald niet uitgesloten dat mr. Monster zichzelf als voorzitter op de rol zette. Het roljournaal en een uitspraak van mr. A.C. Monster, zoals gerelateerd in het proces-verbaal, staven deze gang van zaken. Een en ander wordt des te meer aannemelijk omdat mr. A.C. Monster stelt dat hij zijn opvolger mr. D.P. Ruitinga niet op 18 oktober 2006, maar in de periode eind november/begin december benaderde met het verzoek de Chipsholzaak over te nemen, terwijl diezelfde Ruitinga met veel aplomb stelt dat mr. A.C. Monster van half november tot half december op vakantie was en dat mrs. Reurich en Kwak er volgens hem eerst later bij zijn gekomen, hetgeen strijdig is met het roljournaal. Als klap op de vuurpijl verklaart mr. D.P. Ruitinga, dat hij het dossier Chipshol rond Sinterklaas min of meer bij wijze van verrassing in zijn werkkamer aantrof. Van enig vooroverleg, waarvan mr.

A.C. Monster gewag maakt, rept hij met geen woord. Hij memoreert alleen een kort gesprek dat pas begin januari 2007, vlak voor het slotpleidooi op 15 januari, tussen hem en mr. A.C. Monster werd gevoerd, maar zwijgt in alle talen over de periode daarvóór. Dat alles terwijl het ronduit bizar is dat een rechter plompverloren op een omvangrijke schadestaatprocedure en op de LVNL-zaak als voorzitter wordt gezet. Het kan niet anders of daar moeten een of meerdere gesprekken aan vooraf zijn gegaan. Het is niet toevallig dat mr. Ruitinga uiterekend over die periode het stilzwijgen bewaart.

Al met al zijn de verklaringen van de betrokken rechters op dit punt en op, zoals zal blijken, nog meer punten volstrekt tegenstrijdig, ongeloofwaardig en dus leugenachtig en heeft het er alle schijn van dat van hogerhand de beslissing is genomen om de rechters die de schadestaatprocedure waarin Chipshol was betrokken al geruime tijd hadden behandeld en die het dossier van haver tot gort kenden, kort voordat de pleidooien zouden plaatsvinden te vervangen door drie rechters die van de hoed noch de rand wisten en van wie de voorzitter, mr. D.P. Ruitinga, om hieronder nader te noemen redenen, alleen al vanwege zijn verleden minst genomen de schijn van partijdigheid wekte door zich met de behandeling van de zaak te bemoeien. Mutatis mutandis geldt hetzelfde voor de wisseling van rechters in de LVNL-zaak.

Dat de beslissing om de rechters te wisselen van hogerhand moet zijn genomen ligt in de lijn der verwachting en vormt mede de reden om de voorlopige getuigenverhoren van maandag 26 september 2006 tot en met woensdag 28 september te houden. Saillant detail hierbij is dat op woensdag 28 september om 09.30 uur de wegens aangifte van verkrachting van minderjarigen in opspraak geraakte Secretaris-Generaal van het Ministerie van justitie, mr. Demmink, op last van het Hof wordt gehoord. Hij zou met de president van de rechtbank mr. F.C. Bakker een gesprek hebben gevoerd, waarbij mogelijk het gevoelige issue van de rechters wisseling onderwerp van gesprek was.

BETREFT: AANGIFTE MEINEED TEGEN MR. F.C. BAKKER, MR. D.P. RUITINGA, MR. A.C. MONSTER EN MR. M.J. SMIT (INLEIDING)

Ondergetekenden doen hierbij aangifte ter zake van meineed gepleegd door mr. F.C. Bakker, mr. D.P. Ruitinga, mr. A.C. Monster en mr. M.J. Smit. Het gaat om onder "ede" (in de zin van artikel 207 Wetboek van Strafrecht) afgelegde verklaringen van bovengenoemde personen. De processen-verbaal waarin de verklaringen zijn neergelegd worden als producties bijgevoegd en passages uit die verklaringen die meer in het bijzonder van belang zijn worden in deze aangifte aangehaald.

Ondergetekenden verzoeken u met klem het (nadere) opsporingsonderzoek in deze zaak met grote voortvarendheid ter hand te nemen en zullen niet schromen, mede gelet op ervaringen uit het verleden, u een redelijke termijn te stellen om het onderzoek, dat niet erg veel tijd in beslag hoeft te nemen, af te

ronden. Zij wensen tevens op de hoogte te worden gehouden van de voortgang van het onderzoek omdat zij als benadeelde partij dienen te worden aangemerkt. Indien ondergetekenden dat wenselijk achten zullen zij tevens gerichte suggesties voor nader onderzoek doen en daarvan eventueel publiekelijk akte doen optekenen. Uiteraard gaat een kopie van deze aangifte naar het bureel van de Rechter-Commissaris, maar ondergetekenden merken hierbij op dat zij, om die voortvarendheid daadwerkelijk inhoud te geven, er aan hechten dat het onderzoek dat naar aanleiding van deze aangiftes zal moeten plaatsvinden niet opgaat in het meeromvattende onderzoek dat op basis van de u welbekende aangiftes tegen mr. Westenberg en mr. Kalbfleisch is geëntameerd. Een onderzoek dat als gezegd al verdacht veel tijd in beslag neemt.

Omdat ondergetekenden geen blind vertrouwen (meer) hebben in Vrouwe Justitia menen zij nog het volgende onder uw aandacht te moeten brengen. De aangifte betreft verklaringen die meer dan alleen tegenstrijdig zijn. Het op zijn zachtst gezegd redelijk vermoeden dat de verklaringen valselijk zijn afgelegd blijkt uit de hieronder nader te noemen feiten en omstandigheden die dienen te worden gerelateerd aan de context van het geheel, zoals deze hiervoor en hierna is c.q. wordt geschetst. Uit diezelfde feiten en omstandigheden kan worden afgeleid dat er voldoende reden is om aan te nemen dat de verklaringen opzettelijk valselijk zijn afgelegd, waarbij aantekening verdient dat van opzet reeds sprake is wanneer betrokkenen willens en wetens de aanmerkelijke kans hebben aanvaard dat hun onder ede afgelegde verklaringen in strijd met de waarheid zijn. Ondergetekenden zijn er van overtuigd dat er meer is dan voorwaardelijk opzet, in die zin dat kan worden gesproken van opzet met zekerheidsbewustzijn en vermoedelijk, gelet op de aard van de zaak, zelfs van de bedoeling of het oogmerk om die verklaringen valselijk af te leggen.

Hoewel dat een zaak is van (wellicht) langere adem, is het kennelijk de bedoeling geweest om een modus operandi te verhullen, die destijds in gang is gezet om de hoogte van de schadevergoeding waarop Chipshol recht had, te minimaliseren en invloed uit te oefenen op de uitkomst van de LVNL-zaak. Drie rechters die het luchthavendossier kenden en die waren ingewerkt, werden kort voor de eindstreep vervangen, zonder dat enige communicatie met de procespartijen en dus ook met Chipshol heeft plaatsgevonden. En dat in een fase waarin wezenlijk alleen over de hoogte van de schadevergoeding moest worden beslist. In de LVNL-zaak had de comparitie na antwoord reeds onder voorzitterschap van mr. A.C. Monster plaatsgevonden en verkeerde de zaak dus ook in een vergevorderd stadium. Het is gebruikelijk dat een rechter die een comparitie doet de zaak ook afmaakt.

Tegen de werkwijze van de vervangen rechters waren van de zijde van procespartijen geen bezwaren gerezen en proceseconomisch is het een slechte zaak dat drie rechters die, naar moet worden aangenomen, niet op de hoogte waren van de details van de ingewikkelde zaak, vlak voor het slotpleidooi c.q.

na comparitie op de zaak werden gezet, terwijl er blijkens diverse onder ede afgelegde verklaringen de mogelijkheid bestond dat een rechter die moest rouleren een zaak na roulatie zou mogen (om redenen van proceseconomie zelfs moeten) afmaken. Prof. mr.drs. Ophof verklaarde dat het de gewoonte is dat rechters die worden gewisseld zaken die ze in behandeling hebben en die in een finaal stadium verkeren afronden en ook mr. F.C. Bakker memoreerde in het verslag dat er geen beletsel is voor rechters om in dergelijke gevallen de zaak verder te behandelen.

De rechters wisseling is op een dusdanige bizarre wijze geschied dat hierover tegenstrijdige en valse verklaringen zijn afgelegd, die kennelijk zijn bedoeld om de waarheid te bemantelen. Een en ander krijgt bovendien een bijzondere lading wanneer moet worden geconstateerd dat mr. D.P. Ruitinga een totaal andere, want vijandige proceshouding aannam tegenover (de advocaten van) Chipshol en een ridicuul lage schadevergoeding toewees. Dezelfde Ruitinga die er geen been in zag de zaak voor te zitten ondanks beletselen die in het verleden lagen en die voor hem slechts aanleiding vormden om een en ander intern te bespreken. Hoe naïef kan een rechter zijn. Of is er sprake van het moedwillig onder de pet houden van zekere informatie?

Al met al een gang van zaken die meer dan merkwaardig is en een rechtsstaat onwaardig, gesteld al dat wij in een rechtsstaat leven. In eerste instantie gaat het ondergetekenden echter vooral daarom dat in rechte vast komt te staan dat betrokkenen onder ede hebben gelogen. Daaraan doet uiteraard niet af dat die dieperliggende reden aan het licht dient te komen.

1. Aangifte tegen mr. F.C. Bakker en mr. A.C. Monster betreffende de roulatieverplichting van mr. A.C. Monster

In zijn onder ede afgelegde verklaring d.d. 29 juni 2011 verklaart mr. F.C. Bakker dat hij *"in de eerste helft van 2006"* een jaargesprek met mr. A.C. Monster heeft gevoerd. Monster zelf houdt het op *"maart/april 2006"*. Tijdens dat gesprek, dat zowel mr. F.C. Bakker als mr. A.C. Monster zich, afgaande op hun verklaringen, goed kunnen herinneren, is de roulatieverplichting van mr. A.C. Monster ter sprake gekomen. Laatstgenoemde zou met ingang van 1 januari 2007 naar de strafsector verhuizen en was daar *"niet blij"* mee, hoewel Monster in zijn verklaring stelt dat hij *"niet met tegenzin"* rouleerde. Het is maar wat je onder *"tegenzin"* verstaat. Hij verklaart zelf immers er niet blij mee te zijn geweest.

Mr. F.C. Bakker, wiens elektronische agenda ter ziele zou zijn gegaan en die daarom zegt niet uit *"eigen wetenschap"* te kunnen verklaren over de voortgang van de behandeling van de zaak Chipshol/Schiphol, *"weet niet"* of hij van dat jaargesprek met mr. Monster een verslag heeft opgemaakt. Curieus in dit verband is dat mr. F.C. Bakker in zijn schriftelijk verslag van 6 maart 2007 (bijlage 2) kort na de rechterswissel met geen woord spreekt

over een roulatiegesprek dat in het voorjaar van 2006 zou hebben plaatsgevonden, terwijl hij jaren later in 2011 tijdens zijn verhoor vrij gedetailleerd in gaat op de inhoud van dat gesprek. Tegelijkertijd maakt sectorvoorzitter mr. M.J. Smit ook melding van een gesprek met mr. A.C. Monster waarin zijn roulatieverplichting aan de orde kwam:

“Eerder had ik met mr. Monster over eventuele roulering gesproken. Dat was tijdens het jaarlijkse gesprek dat ik met de rechters uit mijn sector houdt. Dit gesprek heeft plaatsgehad in april 2006.”

Uit het voorgaande blijkt dat in het voorjaar van 2006 maar liefst twee gesprekken met mr. A.C. Monster over zijn verplichting tot roulering zouden zijn gehouden. Eén door de president mr. F.C. Bakker, die daarvan geen verslag opmaakt, maar waarvan mr. Monster zelf claimt dat toen al is “beslist” over zijn overplaatsing. En één door sectorvoorzitter mr. M.J. Smit, die naar verderop zal blijken, in de zomer van 2006 ter gelegenheid van een jubileumfeest aan mr. Monster voorhoudt dat hij “nog wel eens” zal moeten rouleren. Van een beslissing lijkt zo gezien geen sprake te zijn. Zo er al sprake is geweest van enige afstemming tussen mr. F.C. Bakker en mr. M.J. Smit en zo het gesprek met rechtbankpresident mr. F.C. Bakker daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, heeft het er veel van weg dat tijdens dit gesprek geen beslissing is gevallen.

De verwarring groeit ten top wanneer mr. F.C. Bakker op vragen van drs. P.J. Poot tijdens zijn verhoor op 29 juni 2011 het volgende opmerkt:

“De heer P. Poot houdt mij opnieuw voor uit de tweede alinea van het gespreksverslag van het op 6 maart 2007 gehouden gesprek de volgende zin: “Poot sr, wil graag uitgezocht zien wanneer Monster gehoord heeft, dat hij gehouden is tot rouleerplicht. Bakker geeft aan dat hier in september al over gesproken is. “Hij vraagt mij of ik frictie constateer tussen hetgeen in die alinea is geconstateerd en het geen ik hier heb verklaard”. Die vraag valt voor mij zo niet te beantwoorden. Ik heb in ieder geval hier naar waarheid een verklaring afgelegd.”

Maar er was toch in het voorjaar over gesproken – en dat zelfs twee keer – en toen was de beslissing toch al gevallen? Ook de latere gebeurtenissen rond de roulering van mr. Monster en de rechters wisseling in de Chipsholzaak doen op dit punt tal van vragen rijzen.

De onder ede afgelegde verklaring van mr. F.C. Bakker laat overigens in het midden of hij wellicht mede op grond van verklaringen van collegae niettemin op de hoogte was van die voortgang van de zaak Chipshol. Dat laatste spreekt te meer waar mr. F.C. Bakker kennelijk over een uitstekend geheugen beschikt nu hij zonder te beschikken over een schriftelijk verslag, het jaargesprek met mr. A.C. Monster tamelijk gedetailleerd reconstrueert en de zaak Chipshol in de wandelgangen van rechtbank Haarlem bepaald niet onopgemerkt bleef, zoals ook blijkt uit de verklaring van mr. A.C. Monster en uit die passages in de verklaring van mr. F.C. Bakker waarin hij het heeft over de roering binnen de rechtbank die ontstond naar aanleiding

van klachten van de zijde van Chipshol. Klachten die “uiteraard” geen invloed hadden, zo stelt mr. Bakker, op de houding van de rechtbank tegenover Chipshol.

Aangaande het jaargesprek verklaart mr. F.C. Bakker op 29 juni 2011 het volgende:

“Zo heb ik met collega Monster in de eerste helft van 2006 een jaargesprek gehouden. Ik heb in dat gesprek aan de orde gesteld dat hij aan rouleren toe was. Ik heb hem gewezen op zijn rouleerverplichting en uitgelegd dat hij naar mijn inzicht nodig was in de strafsector. Als reden daarvoor heb ik genoemd een tekort aan senioriteit in de strafsector. Wij zijn uit elkaar gegaan met de gedeelde stellige verwachting dat Monster met ingang van het volgende kalenderjaar naar de strafsector zou gaan. In september 2006 is het rouleringsplan vastgesteld en uitgezet innen de rechtbank. Daarin staat dat collega Monster per 1 januari 2007 zou overgaan naar de strafsector.”

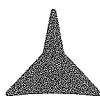
NB. In 2005 rapporteerde Trouw dat Haarlem een overschot aan strafrechters had, niet een tekort.

Bakker verklaart verder, voor zover relevant, als volgt:

*“U vraagt mij waarom ik niet eerder heb uiteengezet, bijvoorbeeld in het gesprek van 6 maart 2007 met de vertegenwoordigers van Chipshol (zie het nader te noemen gespreksverslag (**bijlage 2**), JP / PP). Ik leg u daarop uit dat de formele beslissing tot rouleren een bestuursbeslissing is. Dat die beslissing in september 2006 is gevallen en dat voordien de mogelijkheid nog bestond dat mr. Monster niet zou rouleren. Er bestond geen systematiek die inhield dat de rechter of vice-president die het langste in de civiele sector had gezeten automatisch als eerste aan de beurt was om te rouleren. Op mr. Ruitinga rustte geen rouleerverplichting. Hij is aangenomen als civiel specialist. Mij wordt voorgehouden dat in het concept sectorindeling uit 2006 zou hebben gestaan dat mr. Monster met ingang van 2006 zou overgaan naar de strafsector. Dat zegt mij niets. Ik houd het op een tikfout. Bij mijn weten zijn er geen klachten tegen mr. Monster ingediend. Eerder verklaarde ik dat mr. Ruitinga door de rechtbank als specialist is aangemerkt. Bij nader inzien moet ik daaraan toevoegen dat dat aanvankelijk het geval is geweest en dat dat later is veranderd. Toen hij vice-president werd, verloor hij zijn beschermde status als specialist.”*

Diezelfde dag wordt mr. A.C. Monster eveneens onder ede gehoord. Hij zegt daarbij het volgende:

“Binnen de rechtbank Haarlem was gebruik dat de president ieder jaar met elk van de rechters een zogenoemd jaargesprek hield. Ik heb in maart/april 2006 een dergelijk gesprek met hem gevoerd. In dat gesprek is mijn rouleren aan de orde geweest en beslist (onderstreping JP / PP). (...) Hij heeft (...) uiteengezet dat hij het zo wilde inrichten dat ik vanaf januari 2007 drie jaren naar de strafsector zou gaan. Blij was ik er niet mee. Het zou erom gaan wie er aan de beurt waren. De langstzittende vice-president was mijn collega Van der Meer. Hij wilde niet rouleren. Uiteindelijk werd hem voorgesteld dat hij in de civiele sector kon blijven,

maar dan moest hij wel zijn vice-presidentschap inleveren. Dat heeft hij gedaan. Toen was ik aan de beurt. Het is niet juist dat ik tegen mijn zin ben gerouleerd. Frits Bakker heeft in het jaargesprek met zoveel woorden aan mij uitgelegd dat ik naar de strafsector zou moeten, omdat daar een gebrek aan senioriteit bestond. Na het jaargesprek was voor mij duidelijk dat ik zou rouleren per januari 2007. Dat ik zou rouleren heeft na het jaargesprek bekendheid gekregen binnen de rechtbank. Ik heb mijn mond er niet over gehouden. Binnen de civiele sector wist iedereen het. Rond september 2006 is de nieuwe sectorindeling officieel verschenen. In 2006 wilde niemand van de civiele rechters rouleren naar de strafsector. Daarom is teruggevallen op het systeem dat de langstzittende zou moeten rouleren. Wij wisten van elkaar precies wie hoelang in de civiele sector zat."

Monster verklaart verder:

"Toen Ruitinga bleek dat hij, werkzaam als raadsheer bij het hof in Amsterdam, moest rouleren naar de strafsector, is hij naar de rechtbank Haarlem gekomen en heeft zich bereid getoond om zijn vice-presidentschap op te geven om in de civiele sector werkzaam te kunnen zijn."

Uit de onder ede afgelegde verklaringen van mr. F.C. Bakker en mr. A.C. Monster komt, zo lijkt het op het eerste gezicht, een tamelijk eenduidig beeld naar voren. Het gesprek waarin een voorschot is genomen op de verkassing van mr. A.C. Monster van de civiele sector naar de strafsector zou hebben plaatsgevonden in het voorjaar van 2006. De definitieve beslissing dat mr. A.C. Monster zou rouleren was aan het bestuur en is in september 2006 genomen. Op mr. D.P. Ruitinga rustte als specialist geen verplichting tot roulering.

Het beeld wordt echter al diffuus omdat mr. A.C. Monster uit gaat van het feit dat de beslissing dan al is gevallen, hetgeen nog eens treffend wordt geïllustreerd omdat hij in zijn verklaring zegt dat in maart/april 2006 *"zijn rouleren aan de orde is geweest en beslist"*. Die laatste woorden laten geen ruimte voor twijfel.

Aan de geloofwaardigheid en de betrouwbaarheid van de gememoreerde verklaringen rijzen echter ernstige twijfels. Twijfels die van dien aard zijn dat er minst genomen een redelijke verdenking is dat mr. F.C. Bakker en mr. A.C. Monster opzettelijk onder ede valse verklaringen hebben afgelegd en een en ander kennelijk met elkaar hebben afgestemd terwijl ze dit in het PV ontkennen.

Daarbij spelen twee elementen een vitale rol. De eerste betreft het tijdstip waarop over de wisseling van mr. A.C. Monster is besloten. De tweede betreft de systematiek die aan de rouleerverplichting ten grondslag ligt. Tekenend in dit verband is de onder ede afgelegde verklaring die mr. D.P. Ruitinga aflegt op 30 juni 2006:
"Per januari 2007 ben ik niet van sector veranderd. Ik weet niet waarom dat is. In 2006 werd ik in de rechtbank niet als specialist aangemerkt. Dat is pas later

gebeurd, ik schat in 2007 of 2008. Ergens in de zomer van 2006, in juli of augustus, heeft collega Monster gevierd dat hij veertig jaar bij justitie zat. Tijdens het feestelijk samenzijn dat om die reden was georganiseerd, heeft mevrouw Smit hem voorgehouden dat hij nog wel een keer zou moeten rouleren. Zij heeft niet gezegd wanneer dat zou zijn. In september/oktober 2006 sippelde door dat Monster per 1 januari 2007 zou rouleren naar de strafsector."

Uit deze verklaring kan worden afgeleid dat in weerwil van de verklaringen van mr. F.C. Bakker en mr. A.C. Monster wel degelijk een rouleerverplichting rustte op mr. D.P. Ruitinga en dat hij niet als specialist werd aangemerkt, ook niet ten tijde van zijn overstap van het Hof naar de rechtbank. Waar mr. Ruitinga specifiek verwijst naar de jaren 2007 en 2008 lijkt zijn verklaring op dit punt geloofwaardiger dan die van mr. F.C. Bakker en mr. A.C. Monster. Daardoor rijzen vragen bij zijn overstap van het Hof Amsterdam naar de rechtbank Haarlem. Reeds na pakweg anderhalf jaar ruilde mr. Ruitinga zijn raadsheerschap om voor de functie als rechter bij de rechtbank Haarlem. Volgens de verklaring van mr. F.C. Bakker wilde mr. Ruitinga per se in de civiele sector werkzaam zijn en trad hij daarom toe tot de gelederen van rechters van de rechtbank Haarlem. Als specialist zou op hem immers geen roulatieplicht rusten! Maar dat kan toch moeilijk de reden zijn geweest wanneer Ruitinga niet als specialist werd aangemerkt en dus wel degelijk was onderworpen aan de verplichting tot rouleren. Zou mr. Ruitinga, zoals mr. Monster stelt, zijn vice-presidentschap bij het Hof hebben opgegeven voor een onbeschermd status als generalist bij een (lagere) rechterlijke instantie? Of is de verklaring van mr. Monster gebaseerd op informatie die hem door anderen is voorgehouden, mogelijk met de bedoeling om de wisseling en het voorzitterschap in de Chipsholzaken van mr. Ruitinga jegens hem aannemelijk te maken? Lag het in de bedoeling om mr. D.P. Ruitinga met de afhandeling van die zaken te belasten en moest dit worden gemaskeerd door in strijd met de waarheid te beweren dat op hem geen rouleerverplichting rustte? Speelde daarbij het verleden van mr. D.P. Ruitinga een rol? Was dat wellicht ook de reden om de procespartijen in het ongewisse te laten en de kwestie uitsluitend intern te bespreken? Is tijdens het jaargesprek tussen de president mr. F.C. Bakker en mr. D.P. Ruitinga die roulatieverplichting niet aan de orde geweest? Verklaart het voorgaande alle onduidelijkheid en tegenstrijdigheid over de gang van zaken rond de pleidooibepaling, waarbij opvallend veel tikfouten en vergissingen zouden zijn gemaakt? Werd mr. A.C. Monster een rad voor ogen gedraaid om de wisseling er door te drukken? Zoveel tegenstrijdigheid en onduidelijkheid is moeilijk op louter toeval terug te voeren en verdient nader onderzoek.

Frappant is ook dat Ruitinga kennelijk als één van de weinigen niet op de hoogte was van het feit dat mr. A.C. Monster per 1 januari 2007 naar de strafsector zou overstappen, hoewel voornoemde Monster zelf verklaart dat na het jaargesprek dat in het voorjaar van 2006 had plaatsgevonden, zijn juridische verhuizing "bekendheid kreeg binnen de rechtbank" en wel zodanig

dat *"binnen de civiele sector ieder"* het wist. In het verlengde hiervan valt tevens op dat mr. Ruitinga de suggestie wekt dat mr. A.C. Monster in de zomer van 2006 niet wist dat hij überhaupt zou moeten rouleren en daarop door zijn collega mr. Smit (sectorvoorzitter) werd gewezen. In dat kader past dan ook de opmerking van Ruitinga dat het nieuws over de roulatie van mr. A.C. Monster pas in de maanden september of oktober doordrong, terwijl mr. A.C. Monster in zijn verklaring stelt dat hij na het jaargesprek dat in het voorjaar plaatsvond al wist dat hij per 1 januari 2007 naar de strafsector zou worden overgeplaatst, dat hij hier niet blij mee was en dat hij van zijn hart geen moordkuil maakte. Met andere woorden dat velen binnen de rechtbank hiervan op de hoogte waren.

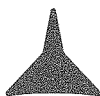
Dat correspondeert met het wat meer informele gesprek dat op 6 maart 2007 plaatsvond tussen mr. F.C. Bakker en ondergetekenden. Uit het gespreksverslag komt naar voren dat er in *"september (2006, JP / PP) al over gesproken is"*, waarbij het woord *"is"* betrekking heeft op de *"gehoudenheid"* van mr. A.C. Monster aan de rouleerplicht. Maar daarover was toch al in het voorjaar van 2006 gesproken? En zelfs *"beslist"*, zie verklaring Monster?

Omdat mr. F.C. Bakker blijkens het eerder genoemde gespreksverslag in het vervolg van zijn verklaring zegt dat *"tot aan de definitieve beslissing"* het besluit genomen had kunnen worden dat mr. Monster *"de zaak zou afmaken"*, maar dat *"Monster noch de sectorvoorzitter dat kennelijk nodig (heeft) gevonden en vervolgens de definitieve beslissing tot overdracht van de zaak (is) genomen"*, waarna *"het bestuur niets meer (kan) doen"*, moet het er voor worden gehouden dat niet, zoals mr. Monster in zijn onder ede afgelegde verklaring van 29 juni 2011 met grote stelligheid beweert, het bestuur de beslissing neemt, maar de sectorvoorzitter in samenspraak met de desbetreffende rechter en dat de aanzet tot die beslissing eerst in september 2006 heeft plaatsgevonden middels een gesprek tussen mr. F.C. Bakker en mr. Monster en/of met mr. Smit, want de gang van zaken blijft onduidelijk. In ieder geval rijst ernstige twijfel aan de voorstelling van zaken die mr. F.C. Bakker in zijn verklaring van 29 juni 2011 op dit punt geeft. Waar het woord *"beslissing"* duidt op de beslissing om een zaak al dan niet over te dragen, is het op zijn zachtst gezegd merkwaardig te noemen dat mr. A.C. Monster in zijn onder ede afgelegde verklaring d.d. 29 juni 2011 zegt: *"Bij de overgang naar de strafsector was overeenkomstig de staande praktijk voor mij volkomen vanzelfsprekend dat ik geen enkele civiele zaak die ik onder handen had zou afmaken."*

en daaraan toevoegt

"Dat ik de zaak Chipshol/LVNL niet zou kunnen beslissen, wist ik van meet af aan."

Waarna mr. Monster bij wijze van samenvatting van de bestaande praktijk verklaart:

"Het komt er dus op neer dat iedere civiele rechter, die overgaat naar de strafsector, een kast vol zaken achterlaat waaronder ingewikkelde zaken. Het is niet anders. De zaak Chipshol/Schiphol gaf mij geen aanleiding om een uitzondering te maken."

Monster had toch kunnen en moeten weten dat de bestaande praktijk anders was en dat hij samen met de sectorvoorzitter mr. M.J. Smit had kunnen besluiten om de Chipsholzaken af te ronden?

De ernstige twijfels worden daarbij nog versterkt wanneer hetgeen mr. F.C. Bakker in zijn onder ede afgelegde verklaring op 29 juni 2011 verklaart over de systematiek van de roulatieverplichting op zijn merites wordt beoordeeld. Daarbij komt behalve de reeds gememoreerde rol van het bestuur respectievelijk de sectorvoorzitter, ook de inhoud van de systematiek die aan de verplichting ten grondslag ligt ter sprake.

Mr. F.C. Bakker verklaarde hierover aldus:

"Er bestond geen systematiek die inhield dat de rechter of vice-president die het langste in de civiele sector had gezeten automatisch als eerste aan de beurt was om te rouleren."

"Op mr. Ruitinga rustte geen rouleerverplichting. Hij is aangenomen als civiel specialist."

"Eerder verklaarde ik dat mr. Ruitinga door de rechtbank als specialist is aangemerkt. Bij nader inzien moet ik daaraan toevoegen dat dat aanvankelijk het geval is geweest en dat dat later is veranderd. Toen hij vice-president werd, verloor hij zijn beschermde status als specialist."

Die verklaring contrasteert met die van mr. A.C. Monster, waar hij onder ede verklaart:

"Het zou erom gaan wie er aan de beurt waren. De langstzittende vice-president was mijn collega Van der Meer. Hij wilde niet rouleren. Uiteindelijk werd hem voorgesteld dat hij in de civiele sector kon blijven, maar dan moest hij wel zijn vice-presidentschap inleveren. Dat heeft hij gedaan. Toen was ik aan de beurt."

Al dan niet bewust schept Monster het beeld alsof hij contre coeur wel moest rouleren op grond van het feit dat hij simpelweg aan de beurt was en dat hij de zaken die hij onder zich had niet kon en mocht afronden. De vraag die dit alles oproept is uiteraard of mr. A.C. Monster mogelijk onder valse voorwendselen het veld moest ruimen om plaats te maken voor een rechter, in casu mr. D.P. Ruitinga, die Chipshol minder welgevallig was.

2. Aangifte tegen mr. A.C. Monster, mr. D.P. Ruitinga en mr. M.J. Smit betreffende gang van zaken rond rechter wisseling

Het wordt allemaal nog bonter wanneer de verklaringen die betrekking hebben op de rechters wisseling en pleidooibepaling op een rij worden gezet. Nadat partijen op 4 oktober 2006 hun verhinderdata voor de Schipholclaim in de schadestaatprocedure hadden ingediend werd door de

rechtbank op 18 oktober 2006 beslist dat de pleidooien zouden plaatsvinden op 15 januari 2007.

Mr. A.C. Monster verklaart op 29 juni 2011 onder ede:

"Als pleidooi wordt bepaald op een bepaalde dag werd tegelijkertijd gekozen voor een combinatie van rechters."

en

"Ik was indertijd bij de rechtbank belast met de taak om pleidooien in te delen."

Sectorvoorzitter mr. M.J. Smit legt op 30 juni 2011 onder ede de volgende verklaring af:

"Collega Monster is tot in het jaar 2006 belast gebleven met de taak om pleidooien in te delen. Hij heeft die taak beëindigd, toen bekend was dat hij ging rouleren. Toen is de taak overgenomen door collega Schotman. Ik vermoed dat dat gebeurd is in september/oktober 2006."

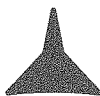
Vervolgens komt mr. Monster met de volgende lezing:

"Ik ben betrokken geweest bij de pleidooibepaling naar aanleiding van het pleidooi-onderzoek in 2006. Toen ik zag aankomen dat ik het zelf niet zou kunnen doen, ben ik naar collega Ruitinga gegaan om hem te vragen of hij zin had om mijn Chipsholpakket over te nemen. Ik kreeg van hem een bevestigend antwoord. Toen ik wist dat hij de zaak zou willen doen, heb ik het pleidooi uiteindelijk kunnen indelen in januari 2007. Ik heb dat eind november/begin december 2006 gedaan. Dat ik de zaak Chipshol/LVNL niet zou kunnen beslissen, wist ik van meet af aan. (...) Als ik moet uiteenzetten wat ik precies aan collega Ruitinga heb gevraagd en heb bedoeld met "zin hebben" antwoord ik dat ik de letterlijke woorden niet meer goed weet. In ieder geval is het zo dat ik tot taak had om voorzitters in te delen. Ik heb Ruitinga gepolst en mij stond daarbij vooral voor ogen of de behandeling van deze zaak qua tijd uitkwam. Ik herinner mij verder geen enkele bijzonderheid uit dat gesprek. Het gesprek heeft zo'n twee à drie minuten geduurd. Het was niet inhoudelijk van aard. Na het gesprek wist ik dat ik Ruitinga op dit pleidooi als voorzitter kon indelen."

De verklaring van mr. A.C. Monster divergeert met die van mr. M.J. Smit. Want als de taak om pleidooien in te delen op het moment dat bekend was dat mr. Monster zou gaan rouleren werd overgenomen door mr. Schotman, lijkt het op zijn zachtst gezegd onwaarschijnlijk dat voornoemde Monster eind november/begin december nog het pleidooi in de Chipsholzaak indeelde. Een periode waarin hij bovendien met vakantie zou zijn geweest. Dan is het van tweeën één.

Volgens de onder ede afgelegde verklaring van mr. D.P. Ruitinga is van een gesprek echter geen sprake geweest en werd hij min of meer verrast door het feit dat hij de zaak Chipshol/Schiphol op zijn bordje kreeg, getuige zijn volgende, niets aan duidelijkheid te wensen over latende verklaring:

"Rond Sinterklaas 2006 ben ik voor het eerst in aanraking gekomen met de zaak Chipshol/Schiphol. Op de dag in kwestie was ik even naar de griffie gelopen om iets

weg te brengen en toen ik in mijn kamer terugkwam lag er een stapel stukken in mijn in-bakje. Ik had het toentertijd druk met andere werkzaamheden en heb het dossier in de kast gelegd. Bij deze stukken zat een mededeling dat er op 15 januari 2007 in de zaak zou worden gepleit. Ik heb toen uitgerekend dat ik de zaak in de week tussen Kerst en Oud en Nieuw en de eerste weken van januari zou moeten voorbereiden. Ik heb geen idee door wie het dossier in mijn kamer is neergelegd. Ik wil eraan toevoegen dat ik naar aanleiding van de toedeling van deze zaak aan mij aan mijn toenmalige sectorvoorzitter, mevrouw Smit, heb gemeld dat mijn ouders in het verleden, tot ongeveer 1970, grond hebben verpacht nabij Rijsenhout aan de familie Groenenberg."

Ruitinga maakt slechts melding van een gesprek met mr. Monster op 5 januari 2007, maar toen was de zaak al aan hem overgedragen. Het volgende citaat verduidelijkt dit:

"Ik heb collega Monster verder niet gesproken in verband met de pleidooibepaling. Dat is ook niet zo waarschijnlijk, want hij was van half november 2006 tot half december 2006 op vakantie. Hij moest, voordat hij van sector veranderde, vakantiedagen opmaken. De eerste en enige keer dat ik met collega Monster over de zaak Chipshol/Schiphol heb gesproken was op 5 januari 2007 of daaromtrent."

De verklaring van mr. A.C. Monster over het indelen van het pleidooi is inderdaad ongeloofwaardig wanneer in aanmerking wordt genomen dat hij in die periode met vakantie was. Evenzeer merkwaardig is evenwel de verklaring van mr. D.P. Ruitinga dat hij volkomen onverwachts en niet wetend door wie het dossier in de zaak Chipshol kreeg toebedeeld en dat nog wel als voorzitter. Op grond van reeds eerder genoemde feiten en omstandigheden is het aannemelijk dat mr. Monster al bij de pleidooibepaling koos voor de rechters Reurich en Kwak, die tot zijn kamer behoorden. Het roljournaal bevestigt dit en de poging van mr. A.C. Monster om dat harde feit te omzeilen doet meer dan gekunsteld aan:

"Mij wordt voorgehouden dat uit het roljournaal blijkt dat op 18 oktober 2006 de pleidooidatum al bekend was en dat half december 2006 al melding wordt gemaakt van de bijzitters Kwak en Reurich. Ik kan niet verklaren hoe deze gegevens in het roljournaal zijn beland. Ik ben daarvan niet op de hoogte."

Ook Ruitinga legt een verklaring af die in strijd is met de feitelijke vastlegging in het roljournaal dus de feitelijke gang van zaken:

"(...) begin januari 2007 is nog aan de orde geweest dat collega Thijs op dit pleidooi zou zitten maar dat is niet doorgegaan omdat hij examen moest doen. Zelf heb ik aangedrongen op ervaren bijzitters. Uiteindelijk zijn dat Reurich en Kwak geworden."

en

"Als de naam van de collega's Reurich en Kwak eerder dan januari in een roljournaal worden vermeld, kan ik dat niet verklaren."

Aannemelijk is voorts dat Monster zichzelf als voorzitter op de rol zette c.q. wilde zetten. Rechters die moeten rouleren hebben immers de mogelijkheid om zaken af te ronden en dat klemmt te meer in ingewikkelde en omvangrijke zaken als die waarin Chipshol destijds was betrokken. Het vermoeden dat (daarna) over de rechterscombinatie een discussie heeft plaatsgevonden die ertoe leidde dat mr. Monster van de zaak af moest om plaats te maken voor mr. D.P. Ruitinga, overigens voorzitter van een andere kamer, wordt versterkt door de volgende verklaring van mr. Monster: *"In ieder geval speelde dat mee om er geen problemen in te zien dat de zaak door een andere combinatie verder zou worden behandeld."*

Voor het overige maakt Ruitinga geen gewag van een inhoudelijk gesprek dat hij zou hebben gevoerd met mr. Monster, maar dat een dergelijk gesprek heeft plaatsgevonden voorafgaande aan de toedeling van het dossier door Monster aan Ruitinga wordt ook uitermate onwaarschijnlijk wanneer in ogenschouw wordt genomen dat het volgens Monster korte gesprekje dat zou hebben plaatsgevonden kennelijk heeft geresulteerd in een instemmend antwoord van mr. Ruitinga, terwijl diezelfde Ruitinga in zijn verklaring melding maakt van mogelijke beletselen om de zaak aan te nemen.

Dat er alle reden was voor mr. D.P. Ruitinga om zich niet met de behandeling van uitgerekend de Chipsholzaak te bemoeien en zich daarbij ook nog eens de status van voorzitter aan te meten blijkt uit het volgende. Mr. D.P. Ruitinga was advocaat bij het kantoor van De Brauw, dat optreedt voor Schiphol, en kende in die hoedanigheid bovendien Joris Backer, het hoofd van afdeling Juridische Zaken van Schiphol. Later werd mr. Ruitinga rechter bij de rechtbank Amsterdam, een functie die hij bekleedde in de periode dat Chipshol daar een schadeclaim had lopen tegen Coopers & Lybrand. Uitgerekend in dit tijd werd de vaste advocaat van Coopers & Lybrand die gelieerd was aan het kantoor Nauta Dutilh zonder duidelijke reden min of meer op een zijspoor gerangeerd door vanuit het niets mr. Hermans van kantoor De Brauw aan het "team" van advocaten toe te voegen. Na een wel erg korte carrière als raadsheer bij het Hof Amsterdam, waar mr. Ruitinga blijkens de verklaring van mr. A.C. Monster (zie verderop) zelfs opklom tot vice-president, maakte hij de overstap naar de (lagere) rechtbank Haarlem om, zoals wordt beweerd, niet bij het Hof in de strafsector te hoeven werken. In de rechtbank Haarlem zou hij als specialist zijn aangemerkt, iets wat door hemzelf nota bene faliekant wordt ontkend. Toen Ruitinga tot voorzitter in de Chipsholzaak werd gebombardeerd, herinnerde hij zich naar eigen zeggen dat er mogelijk beletselen waren om die zaak te behandelen en sprak hij daarover met sectorvoorzitter mr. M.J. Smit. Uiteindelijk kwamen zij tot de slotsom dat er geen reden was waarom hij zich aan de behandeling zou onttrekken. Maar het herinneringsvermogen van mr. D.P. Ruitinga vertoont wel erg opmerkelijke lacunes.

Dat blijkt uit de volgende passage:

"Ik wil eraan toevoegen dat ik naar aanleiding van de toedeling van deze zaak aan mij aan mijn toenmalige sectorvoorzitter, mevrouw Smit, heb gemeld dat mijn ouders in het verleden, tot ongeveer 1970, grond hebben verpacht nabij Rijsenhout aan de familie Groenenberg. Deze hield in dat de familie Groenenberg geen partij was in deze zaak, dat ik persoonlijk niemand van de familie Groenenberg ken en dat het in de zaak die mij was toevertrouwd om andere grond ging. Toen ik in het dossier de naam Groenenberg aantrof was dat voor mij reden te onderzoeken of ik voldoende vrij zou staan. Het gesprek met collega Smit daarover heeft plaatsgehad tussen Oud en Nieuw en Kerst, naar ik aanneem op 27 of 28 december 2006. Het klopt dat ik na eerste bestudering van het dossier in Groenenberg een potentiële partij zag. Dat heb ik bij mijn overweging betrokken. Nu ik u dat hoor dicteren wil ik graag toevoegen dat ik bedoeld heb in het dossier de betrokkenheid van Groenenberg te herkennen. Ik meen ook in die zin te hebben verklaard. Deze overwegingen hebben er overigens toe geleid dat ik mij niet vrij heb geacht als rechter op te treden in de 55-procedure. In die procedure was Groenenberg wel partij. Daarbij kwam dat in die zaak parallelle rechtsvragen speelden, rechtsvragen die wij ook al hadden beoordeeld in de 50-procedure. Het leek mij daarom beter dat de nieuwe combinatie deze vragen onder ogen zou zien."

De werkelijkheid ligt wezenlijk anders. Ruitinga verklaart dat zijn familie in de jaren '70 grond zou hebben verkocht aan Groenenberg. Maar het staat onomstotelijk vast dat in 1976 uitsluitend het huis voor f 120.000 aan Groenenberg is verkocht en dat eerst in respectievelijk 1985 en 1989 in totaal 56 ha. agrarische grond is verkocht aan de familie Groenenberg en wel voor een prijs van f 945.000. Vlak daarna verkocht Groenenberg diezelfde agrarische grond en huis voor bijna 5 keer zoveel d.w.z. f 5 miljoen aan Chipshol. Wat vond Ruitinga er overigens van dat zijn pachter zo snel zoveel aan de grond van zijn vader verdiende?

NB. Door het doodvonnis van vice-president Westenberg kwam de grond in 1996 in handen van de vrienden van vice-president Kalbfleisch, Wyler en Van Andel, die de nog steeds agrarische grond in 2006 voor € 8,8 miljoen (ofwel f 19,4 miljoen) aan Schiphol / gemeente Haarlemmermeer verkochten.

In de juridische twist met Schiphol over het Groenenbergterrein stelde Schiphol van aanvang af dat niet Chipshol (economisch eigenaar) maar Groenenberg (juridisch eigenaar) gerechtigd was een schadeclaim in te dienen en dus de enige rechtmatige procespartij was. Daarom diende Schiphol ook een tegenclaim in tegen Groenenberg, iets wat Ruitinga volgens de getuigenverklaring van mr. M.J. Smit op 30 juni 2011 niet ter sprake brengt:

"Ik wist toentertijd niet van een mogelijke tegenclaim van Groenenberg."

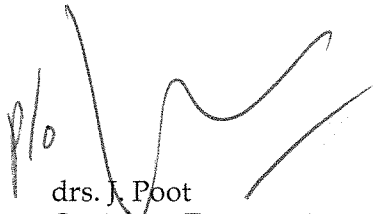

De opmerkelijke kwestie dat de vader van rechter Ruitinga in het verleden, niet alleen in de 70'er jaren maar ook in 1985 en 1989, zaken had gedaan met Groenenberg, die volgens Schiphol procespartij was in de procedure werd vervolgens intern besproken en niet aan procespartijen voorgelegd, waardoor Chipshol zonder dat te weten werd geconfronteerd met een nieuwe voorzitter wiens vader in het verleden zaken had gedaan met een van de procespartijen. Dat mr. Ruitinga wel reden zag om zich aan de 55 procedure te onttrekken waar dezelfde rechtsvragen speelden, is in dit licht op zijn zachts gezegd curieus.

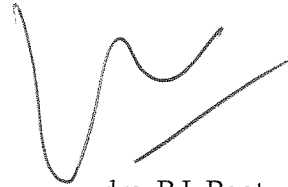
Gelet op het bovenstaande is er voldoende grond voor de verdenking dat mr. F.C. Bakker, mr. A.C. Monster, mr. D.P. Ruitinga en mr. M.J. Smit zich hebben schuldig gemaakt aan meened in de zin van artikel 207 lid 1 Wetboek van strafrecht. Tevens dienen de bovengenoemde feiten en omstandigheden aanleiding te zijn voor nader onderzoek of betrokkenen zich op andere punten eveneens schuldig hebben gemaakt aan meened. Ondergetekenden en niet alleen zij zullen het onderzoek met argusogen volgen en niet zullen aarzelen alarm te slaan als zij niet over de voortgang voorgelicht worden en onaanvaardbare vertraging plaatsvindt zoals in de meened affaire Westenberg, die op een enkele week na reeds 2 jaar vertraagd is c.q. wordt zonder enige voorlichting over de voortgang!

Nadere informatie en toelichting kan worden verkregen bij ondergetekenden.

Schiphol-Rijk, 19 september 2011

drs. J. Poot
Oprichter Eurowoningen (1960)
en Chipshol-groep (1986)

drs. P.J. Poot
Chipshol III BV
directeur

Bijlagen:

1. Haarlems Dagblad d.d. 19 september 2006 "Nieuw onderzoek Chipshol"
2. Besprekingsverslag d.d. 6 maart 2007
3. PV's 29 en 30 juni 2011, verhoren mr. F.C. Bakker, mr. A.C. Monster, mr. D.P. Ruitinga, mr. M.J. Smit